

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput I. Contritionis perfectæ idea atque utilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

CAPUT I.

Contritionis perfectæ Idea atque utilitas.

Contritio, uti ex Tridentino didicimus, animi est dolor, ac commissi peccati detestatio, cum proposito non peccandi de cætero. Duplex ab eodem Concilio contritio distinguitur: *perfecta* una; *imperfecta* altera. De hac diversa sunt Doctorum placita, quæ sequenti capite expendemus: de illa uniformior invenitur doctrina, quæ tota circa contritionis originem, objectum, latitudinem, ac intensionem versatur.

Contritionis *originem* ipsa ejusdem notio manifestat. Definitur enim quod sit dolor de peccatis propter Deum super omnia dilectum cum proposito non peccandi imposterum. Ex amoris itaque visceribus *perfecta* contritio prodit; non enim tantummodo, ut amatus honoretur, sed etiam ut offensus ille denuo placeatur, amor urget. Non igitur ipse formalis ac nudus amor, sed actualis, ac formalis dolor, interna displicentia, & animi afflictio ex Dei amore oriunda *perfectam* contritionem constituit. Oportet insuper, ut non ex mero naturali Dei amore, sed supernaturali procedat, sicque fidei, spei, ac divinæ gratiæ, uti supra diximus, requiritur influxus.

Objectum contritionis duplex concipi potest: unum *aversionis* ac detestationis, videlicet peccata, quæ post sufficiens examen memoriæ occurrunt: alterum *prosecutionis*, ac desiderii; videlicet oppositæ virtutes, & leges, harumque auctor

auctor Deus. Contritio, quæ isthoc proposito caret, vana est, illique puerorum similis, qui commissos hinc inde excessus sibi remitti flentes rogant, vixque remissos rursus committunt. Non mere virtuale, aut implicitum sufficere, sed regulariter explicitum huiusmodi propositum requiri, ex Concilii verbis clare colligitur, quemadmodum enim contritionis, ita & propositi meminit, inquit: *Dolor . . . cum proposito non peccandi de cætero . . . Et voto præstandi reliqua, quæ ad rite suscipiendum hoc Sacramentum requiruntur.*

Universalis, efficax, ac absoluta contritio sic oportet. Super omnia, quæ perpetrata sunt, peccata mortalia se debet extendere, omnemque ad quodvis grave peccatum excludere affectum. Exclusio ista tunc rite fieri censetur, dum non solum peccata, sed & occasiones proximæ, imo & propinquæ non necessariæ, in quibus homo sæpe labitur, vitandæ proponuntur, simulque remedia, quæ relapsui obstant, prompto assumuntur studio. Ne illi, qui venialibus dumtaxat peccatis sunt inquinati, contritionis ac propositi efficacia careant, ad minuendum saltem numerum, aut unum præ reliquis emendandum peccatum intendere, atque conari debent, aliorumque actualem, quantum possunt, excludere affectum.

Ut Contritionis dolor *vehemens* sit ac *intensus* est necessum. Casuista quidam quærit; an peculiaris aliquis doloris gradus ad contritionem sit necessarius? Et respondet negative; quia, inquit sacrae Litteræ, & sancti Patres remissionem peccato-

atorum illi promittunt, qui per veram contritionem ad Deum convertitur; nec contritionis gradum ullum assignant, qui idcirco nullatenus est definiendus. At Propheta Joel ait: *Nunc ergo, dicit Dominus, convertimini ad me in toto corde vestro (cap. 2.)*. Samuel vero ita loquitur ad universam domum Israel dicens: *Si in toto corde vestro revertimini ad Dominum, eruet vos de manu Philisthiim (1. Reg. 7.)*. In Deuteronomio quoque est scriptum: *Cum quaesieris Dominum Deum tuum, invenes eum; si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione animæ tuæ (cap. 4.)*. Porro si quis in toto corde, & tota animæ tribulatione ad Deum convertatur, sane contritionis non est limitanda mensura; nam qui toto corde convertitur, conteri amplius, & dolore nequit. *Plangis mortuum (inquit sanctus Augustinus Serm. 65. nunc 13. cap. 4.)*, plange peccatorem magis, plange impium, plange infidelem. Et sanctus Cæsarius ait: *Sic lugeamus extinctam nostram animam quomodo alienam carnem mortuam plangimus (Serm. 37. de Sanctis.)*. Quantum itaque quis potest, tantum de peccatis conteri debet, etiam adusque lacrymas. Neque tamen si hæc desint, ceu inanis ac ficta est spernenda contritio, non enim his, quæ foris parent, sed quæ in corde latent, Deus placatur. Segnitie omnis est arcenda; nec tamen indiscrete aut violenter nimis contritionis procuranda intensio (a).

CAPUT

(a) Revideatur Textui supposita Nota de amore Dei intensive, & appetiatiue summo (Part. I. p. 342).
Goodeau Theol. Mor. Pars II. E e

